

‘Le llaman Copla’ presenta al públic en format de concert escènic algunes de les joies imprescindibles de la tradició musical i artística espanyola. I ho fa sense artificis ni postissos, de manera senzilla i directa, de tu a tu, només amb la música, la lletra i la veu.

Qui a casa torna de Harold Pinter (traducció de Joaquim Mallafré). Dir: Salvador Esplugas. Amb Carles Garcia Llidó, Marius Hernández, Karme Málaga, Ruben Serrano, Rafel Pi, Gal Soler. Dv. i ds., 22.30 h. Dg., 20 h. 18 €.

Londres, 1975. Teddy, professor de Filosofia a Amèrica i fill gran de la família, torna a casa per presentar la seva dona a la família. La presència de Ruth en aquesta casa despertarà molt aviat reaccions inesperades.

Dansa

Antic Teatre

(Verdaguer i Callís, 12). T. 93 315 23 54. www.anticteatre.com.

Patio de improvisaciones: Todos al Patio de Pere Faura. Amb Pere Faura. Dv., 21 h. 6 €. Només dimarts 26 de març.

Un espectacle d'improvisació amb el moviment i la paraula de diversos performers que lluiten i discuteixen coreogràfica i teatralment per construir un nou univers. Com el 15-M, però en abstracte.

Mercat de les Flors

(Lleida, 59). T. 93 426 18 75. www.mercatflors.cat.

(I) Secció Irregular: Go and talk to your government + Ya llegan los personajes Dc., 20.30 h. De 6 a 12 €. Només dimecres 27 de març.

Sessió irregular i doble al Mercat amb un curtmetratge d'Amanda Piña i Daniel Zimmermann i una peça de Los Torreznos.

NOU Siena Dir: Marcos Morau. Dv. i ds., 20.30 h. Dg., 18 h. De 14 a 16,5 €. Del 22 al 24 de març i del 5 al 7 d'abril. Vegeu l'obertura de Dansa.

Sat! Sant Andreu Teatre

(Neopàtria, 54). T. 93 345 79 30. www.bcn.cat/santandreuteatre.

(I) * Cesc Gelabert V.O.+ Dir: Cesc Gelabert. Amb Cesc Gelabert. Dv. i ds., 21 h. Dg., 18 h. 16 €. Del 22 al 24 de març.

L'últim espectacle de Cesc Gelabert és una ullada al passat des d'un present que mira cap el futur. Una proposta que retorna al cor, a l'essència del seu moviment i de la seva presència.

Teatre Tívoli

(Casp, 8). T. 93 412 20 63. www.grupbalana.com.

Sara Baras: La Pepa Amb Sara Baras, Jose Serrano, Carmen Camacho, Charo Pedraja, Cristina Aldón i altres. De dt. a dv., 21.30 h. Ds., 18.30 i 21.30 h. Dg., 19 h. De 22 a 48 €. Fins al 31 de març.

Sara Baras es retroba amb el públic barceloní amb el seu darrer espectacle de dramaturgia flamenca ‘La Pepa’, que commemora els promulgadors a Cadis de la Constitució espanyola.

TOTA LA CARTELLERA
a www.timeout.cat

Dansa

Coordina **Andreu Gomila**
agomila@timeout.cat

Marcos Morau, premi Time Out 2012 al creador de l'any.

Un viatge al fons de la mirada

La Veronal de Marcos Morau fa parada a Siena. Per **Bàrbara Raubert**

Finlàndia, Rússia, Moscou, Islàndia, Copenhagen... i ara *Siena*, són els títols de les coreografies de La Veronal. Se sap que els viatges més enriquidors són els interiors, i de fet és així com es guia la mirada de l'espectador, pels tràvelings cinematogràfics de maquinació incendiària que tensen els lligams amb l'imaginarí propi. Poc tenen a veure aquestes obres amb els llocs reals als quals remet. “Prefereixo la ficció a l'autobiografia”, assenyalava el seu coreògraf.

Marcos Morau i Dukovshka comença per crear el seu propi personatge (Dukovshka és la

unió entre el pintor expressionista Oskar Kokoschka i la gimnasta búlgara Adriana Dunavska) i a continuació construeix un marc geogràfic versemblantment impossible. És un joc del qual només ell en sap les regles. “Jo no faig documentals. Quan un topònim m'evoca unes imatges o hi ha uns pensaments que m'hi porten repetidament, vaig estirant els fils per veure fins on van, però ara em demanen ciutats a la carta i això no ho puc provocar”.

El seu nom cada cop viatja més lluny i ja ressona als escenaris de tot el món. Segurament és el nostre coreògraf més

internacional i personal d'avui. Morau és un gran tímid que l'ha superat l'avidesa creativa i una l'obsessió pels països freds, la gimnàstica rítmica i el cinema de Pasolini. “No es pot ensenyar a coreografiar, l'important és exercitar la mirada”. A *Siena* va de l'humanisme renaixentista a l'individualisme actual, un trajecte resumit als cartells de l'espectacle que s'inspiren en les recreacions de pintures del Renaixement de Hendrik Kerstens. Utilitzant materials

“

Quan un topònim m'evoca unes imatges, vaig estirant els fils per veure fins on van

contemporanis com bosses de plàstic o paper de vàter, assenyalen un viatge a partir de la mirada i del cos, el camp de batalla que “cada època ha observat a la seva manera”.

De vegades, a Morau se li ha qüestionat que no hagi estat mai intèrpret (cosa habitual fora de les nostres fronteres, però no tant aquí). En canvi, és segurament aquesta perspectiva “des de la mirada externa” el que ha permès a La Veronal de trobar un llenguatge autèntic, construït a partir de l'interior i no des de la imitació. “M'encanta dirigir ballarins, projectar un missatge perquè el tradueixin al seu cos”. És una relació madura entre coreògraf i intèrpret, amb les eines de cadascú ben interioritzades. La Veronal ha comptat sempre amb ballarins de tècnica brillant, com Lorena Nogal, “el camaleó de la dansa”, i la resta d'intèrprets que l'acompanyen a *Siena*, que arriben a ser dotze.

El coreògraf d'Ontinyent diu que no sap on, ni com, acabaran les obres de topònims, però de moment té clar on es troba i no hi ha res que l'aturi. “Properament treballaré un solo amb Laly Ayguadé i, per això, abans volia acabar aquest període de coreografies de grup amb molta gent”. Una *masdeta* final.

SIENA

Mercat de les Flors. De dv. 22 a dg. 24, i del 4 al 7 d'abril